

KERÉK IMRE:

Választok magamnak

Ágak pengenek:
cimbalomverők.
Sej, választok magamnak
igaz szeretőt,
vadvízkék-szeműt,
császárkörte-alakút.
Fonok lenhajába
búzavirág-koszorút,
százszorszéppel ékesítem,
kakastaréj-csillagokkal
telistele bintem.
Hócsípején fűszoknya
subogása vágyaimat
bizsergeti, bogozza.
Dülledező varangyszemek,
fullánk-mérgű viperák
ne bűvölnék, rontanák:
szöktetem, röptetem
kéksátoros vadonba –
kökénybokor-felbők közé,
vadmadár-lakodalomba.

Szürke város (1981)

Praxitelész: Knidoszi Aphrodité

Lepléből kibontva mezítelen
testét, mielőtt a fürdőbe lépne,
megáll egy pillanatra, eleven
szépségében, mintha szemünkbe nézve

eltűnődne kicsit. Behajlitott
jobb karja félénken fedi szemérmét.
Nyíltságában is csupa őstitok.
Hagyja: sóvár pillantások becézések

iker-napként sugárzó melleit,
a telt csípők ívelő vonalát,
a mozdulatot, amikor a láb

a talajtól éppen elválni készül
s bokája kissé megemelkedik,
még mielőtt magunkra hagyna végül.